

Nadal: 10 de Gener

Text de l'Evangeli (Lc 4,14-22): En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea, ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada es va estendre per tota la regió. Ensenyava a les seves sinagogues, i tothom el lloava.

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte, com tenia per costum, va entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i va trobar el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè Ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los: «Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar». Tothom l'aprojava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca.

«L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè Ell m'ha ungit»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui recordem que «qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà» (1Jn 4,21). Com podríem estimar Déu a qui no veiem, si no estimem a qui veiem, imatge de Déu? Després que sant Pere renegués, Jesús li va preguntar si l'estimava: «Senyor, tu ho saps tot; tu saps que t'estimo» (Jn 21,17), respongué. Com a sant Pere, també

a nosaltres ens pregunta Jesús: «M'estimes?»; i volem respondre-li ara mateix: —Tu ho saps tot, Senyor, tu saps que t'estimo malgrat les meves mancances; però ajuda'm a demostrar-t'ho, ajuda'm a descobrir les necessitats dels meus germans, a donar-me de veritat als altres, a acceptar-los tal com són, a valorar-los.

La vocació de l'home és l'amor, és vocació a donar-se, tot buscant la felicitat de l'altre, i trobar així la pròpia felicitat. Com diu sant Joan de la Creu, «al capvespre serem jutjats en l'amor». Val la pena que ens preguntem al final de la jornada, cada dia, en un breu examen de consciència, com ha anat aquest amor, i puntualitzar algun aspecte a millorar l'endemà.

«L'Esperit del Senyor reposa sobre meu» (Lc 4,18), dirà Jesús, fent seu aquest text messiànic. És l'Esperit de l'Amor que així com va fer del Messies l'«ungit per portar la bona nova als pobres» (cf. Lc 4,18), també “reposa” damunt nostre i ens mena envers l'amor perfecte: com diu el Concili Vaticà II, «tots els fidels, de qualsevol estat o condició, són cridats a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat». L'Esperit Sant ens transformarà com els Apòstols, per tal d'actuar sota la seva moció, tot atorgant-nos els seus fruits i portant-los a tots els cors: «Els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (Ga 5,22-23).